

demokráciához. De ha tény az, amit Holló Lajos ma beismer, hogy a legutóbbi választáshoz a nemzet a munkapárt mellé állott s ha ezen tényt nyílt vagy burkolt módon a nemzet minden ex-vezére már szintén bevallotta: — honnan veszik az erkölcsi bátorságot önmagukkal szemben, azt állítani, hogy a nemzet óriási többsége vesztegetés útján jött létre? S miért akarják a saját kormányzási gyarlóságuk következtében beállott nemzeti fölháborodást tudva és elismerve: mégis rágalmat szórni arra a munkapártra, amely az általuk csaknem végveszélybe döntött nemzetet a katasztrófától megmentette?

A munkapártot pedig ugyancsak hiába akarja megbuktatni a szövetkezett ellenzék. Mert a munkapártot egy történelmi törvényszerűség hozta létre, *e párt történelmi hivatást tölt be s e hivatás betöltésére kivülről egyetlenegy párt sem alkalmas ma Magyarországon*. Érzik ezt maguk az ellenzéki vezérek, azért akarják mind újra meg újra egységes kormányképes pártot létesíteni. Ámde erre képtelenek, még a közös érdek, sőt a közös veszedelem kényszere sem tudta őket kormányzásuk idején egy párttá olvasztani. S nincs is semmi lehetősége egyesülésüknek, mert ott nem jöhet létre párt, ahol a választók elvek dolgában, a vezérek meg vezérség dolgában egymást kizáró célokat követnek. De még ha pártegységük létre is jöhetne, akkor is csak a különböző ellenzéki frakciók elvtagadása alapján jönne létre és az ily erkölcsstelen alapon megalkult párttal szemben a magához és hivatásához hű munkapárt mérhetlen fölényben állana. Hát hasztalan minden erőlködés. A munkapártot nem érintheti a gyűlölség és rágalom, — halad tovább hivatása útján, míg az eddigieken felül is tervbe vett, vagy kezdeményezett nagy reformját mind meg nem valósítja.

A februári közgyűlés.

— Első nap. — Lanyha érdeklődés. —

(Saját tudósítónktól.) Szeged város törvényhatósági bizottsága ma délután négy órakor tartotta február havi rendes közgyűlését. Meglehetősen gyér padosorok, kevés izgalom: ez volt a mai közgyűlés külső képe. Az elnöki pulpituson is változás: a polgármester helyén Gaál Endre dr. ül, a helyettes polgármester helyén Ördög Lajos első osztályú jegyző. Vita ugyyszólván alig volt s a tanácsi javaslatok szinte egy film gyorsaságával perdültek keresztül a közgyűlés retortáján. Csupán a rókusi háztulajdonosok kérelme körül támadt kissé élénk vita, amelyből azonban Kormányos Benő dr. indítványa került ki győztesen, szemben a tanácsi javaslattal. A tárgysorozat oly sok pontból áll, hogy körülbelül a felét tudták letárgyalni s így a közgyűlés folytatását holnap délutánra halasztották. Részletes tudósításunk itt következik:

Elnök: Gaál Endre dr. kulturtanácos. Jelenti, hogy a polgármester és a helyettes polgármester betegsége folytán a szervezési szabályrendelet értelmében ő vette át az elnöklést s kéri a közgyűlés támogatását.

Taschler Endre főjegyző bejelenti, hogy Kárász József törvényhatósági bizottsági tag interpellációt intézett a polgármesterhez, amelyben azt kérdezi, hogy a közgyűléseket miért tartják mindig a hónap utolsó szerdáján, amikor a szabályrendelet határozottan úgy intézkedik, hogy a közgyűléseket a hónap második szerdáján kell megtartani.

A tanács az interpellációra azt feleli, hogy az ezelőtt husz évvel alkotott szabályrendelet idevonatkozó rendelkezéseit azért nem tartotta be eddig, mert mostanában alig van közgyűlés, amely egy-két hétig elne tartana. Míg régebben, akkor is, amikor a szabályrendelet életbe lépett, legfőleg kétnapos közgyűlések voltak. Eppen a közigazgatás ügymenetének könnyítése végett tették tehát újabban a közgyűlések napját a hónap utolsó szerdájára. Kijelenti azonban a főjegyző, hogy a polgármester szívesen alkalmazkodik a szabályrendeletnek, ha a törvényhatósági bizottság a hónap második szerdájára óhajtja a közgyűlések kitűzését. Ká-

rász József a tanács választását tudomásul vette.

Az Új-tér környékének lakossága, hatvankilenc rókusi polgár, azzal a kérelemmel fordult a tanácshoz, engedje meg nekik, hogy az Új-téren saját költségükön ártézikutat furassanak és öt utcába magasnyomású vízvezetékét vezettethessenek. Kormányos Benő dr. a kérelmet indítvány formájában a közgyűlés elé vitte. A tanács nem javasolja a kérelem teljesítését, mert az ilyen kutak elszaporodása az egységes vízhalózat kiépítése elé gördít akadályokat.

Kormányos Benő dr. felszólalásában helytelennek tartja a tanács indoklását. Hatvankilenc adófizető polgár kérelme és ezer lakó érdeke fölött ilyen könnyen napirendre térni nem lehet. A Nagyköruton kívül eső városrészekben vízvezetékét nem készíttet a hatóság ötven év múlva sem. Akkor tehát, amikor egy városrész polgárságának tekintélyes része a saját anyagi terhére ilyen intézményre kér engedélyt, akkor a tanácsnak nem napirendretérést, hanem a kérelem támogatását kellene kérni a közgyűléstől.

Szmollény Nándor közegészségügyi szempontból föltétlenül a kérelem teljesítése mellett és a tanács javaslata ellen van.

Becsey Károly dr. szintén a tanács javaslata ellen szólalt föl.

Ördög Lajos dr. előadó reflektálva a felszólalásokra, kijelenti, hogy miután a külvárosok két-három éven belül feltétlenül vizet kapnak, nem szabad belemenni abba a veszedelembé, hogy a vízhalózat kiépítését apró és kezdetleges kutakkal lehetetlenné tegyék. Ajánlja a tanács javaslatának elfogadását.

Szavazásra került a sor s az eredmény az lett, hogy a közgyűlés a tanács javaslatát elvetette és Kormányos Benő dr. indítványát elfogadta.

Ujlaki Antal indítványozta, hogy a munkanélküliség enyhítése céljából a város a középítkezéseket már kora tavasszal rendelje el, hogy így minél több munkás jusson keresetforráshoz és csökkentsék a nyomorgók számát. A tanács az indítvány pártolását ajánlja a közgyűlésnek, amely hozzászólás nélkül elfogadta a tanács javaslatát.

Paral Pál a Petőfi Sándor-sugárut Nagykörut és vármház közötti szakaszának kőburkolattal való ellátását indítványozza. Az indítványozó közegészségügyi szempontból feltétlen szükségesnek és sürgősnek tartja az utvonat kikövezését. Akkora ugyanis a por, hogy a vágóhidról szállított husokra vastag rétegben rakódik le, ami könnyen fertőző bacillusok elterjedését idézi elő. A tanács javasolja, hogy a közgyűlés utasítsa őt, hogy Paral Pál indítványát az 1914. évi közegészségügyi program összeállításánál vegye figyelembe. A közgyűlés a tanácsi javaslatot elfogadja.

Wimmer Fülöp a szinügyi bizottság tagjainak a közgyűlés által való választását indítványozza, ellentétben az eddigi gyakorlattal s magával a szabályrendelettel, amely kimondja, hogy a szinügyi bizottság tagjait a tanács választja. Wimmer Fülöp a szabályrendeletnek indítványa értelmében való módosítását kéri. A tanács javasolja, hogy az indítványt véleményadás végett utalja a közgyűlés a szervezési bizottság elé s majd ezután lép a tanács érdemleges javaslattal a közgyűlés elé. A tanácsi javaslatot elfogadták.

A tanács nemrég nyolcszáz háztulajdonost szólított föl arra, hogy megrongálódott kerítéseiket május elsejére javíttassák ki. Kovács József dr. indítványozza a közgyűlésnek, hogy a súlyos anyagi viszonyokra való tekintettel adjon a háztulajdonosoknak egy évi haladékot a munkálatok elvégzésére. A tanács nem javasolja az indítvány elfogadását, mert a nyolcszáz háztulajdonos közül még csak kétszázötvennyolcan nem tettek eleget a fölhívásnak s egyébként a kerítések kijavítása egyáltalán nem jelent költséges építkezést. A közgyűlés Kovács József dr.-t indítványával elutasította.

Kárász Józsefnek a városi tisztviselők szolgálati idejére vonatkozó indítványa került sorra ezután. Eddig szokásban volt,

nem tud csöndesen ülni s a betegszoba levegője nem jó neki, mert egészséges és fiatal.

II.

— Meg tudsz-e érteni?

Csupán ezt az egy levelet írom, az egyetlen levelet. Sohasem foglak viszontlátni. Nem jövök többé a mi fészkiünkbe, abba a kis fészekbe, a zakatoló, lármás nagyvárosba.

Milyen jól ismerem! A képeket, melyek a falon lógtak, az ibolyát az asztalon. Szektet ittunk és nagyon boldogok voltunk.

Oh, te! Te szerettél engem. Mikor hozdád mentem medves cipőmben, a csunya, szürke köpenyben, lehuztad a cipőimet, lábaimat kezeid között melegítettél föl. Oh, milyen boldognak éreztem magamat, hogy szép kis lábaim voltak! S te megcsókoltad.

Jó voltál, gyöngéd és kedves.

De nem lehetett mindig így. Azért mégis köszönöm neked. Édes, szerelmes, boldog szívem! Mennyire köszönöm neked!

Fáztam s te meleget adtál nekem. — Éheztem, enni és inni adtál. Igazán boldog voltam, egy rövid álom idejére.

Nem elég ez egy egész életre?

Tulajdonképen mi is az élet? Mindig várunk, azután csalódunk. Remény és zuhanás. Minden édes dolog alja keserű.

En megőriztem az édességet. Ahogy az enyém voltál azon az estén, az enyém maradsz mindig. Oltár volt ez, melyen csak egyszer áldoz az ember.

Már szerettél más asszonyokat is előttem, szebbeket, szenvedélyesebbeket, talán jobbakat s ismét szeretni fogsz.

Mindig faggattál, mikor a könyeim oly bőven ömlöttek. Tudni akartad, miért sírok. Tudtam is én. Boldog elérékenyülésemben sirtam.

Hosszan filozóftunk, Goethéről, Schopenhauerról, Assisi Ferencről — többet filozóftunk, mint csókolóztunk.

Néha elképzeltem, hogy nagyon jó barátnőd tudnék lenni, csak barátnőd s te elveszel egy asszonyt, akit szeretsz s kis gyermekeid lennének.

Ha egészen öregek lennénk, összejöhetnénk.

Nem is volt olyan nehéz dolog, amit tettem. Nem akarlak többé viszontlátni. Szegyenkeznék. S az embernek nem szabad szegyenkeznie. Jó, hogy éjszaka volt. A nappal olyan világos és hangulatnélküli valód.

Napjaimat csöndesen töltöm. Megyek öreg férjem mellett. Gyermeken a térdemhez simul s rám néz nagy, ártatlan, kérdő szemekkel. A csókot, amelyet nem adhatok a te ajkaidnak, szerelmem, általa adom neked. Mindenem a tied. Mindig és mindörökké.

Másé vagyok. Szeretni fogom. Mert szerettem. Oh, most már boldogtalan is lehetek. Hiszen olyan boldog voltam. A te tiszta szerelmed által, annak az éjszakának szent lángja, a mély fájdalom és a nagy gyönyörűség által.

Köszönöm neked, szerelmem! Köszönöm!